

1. m. 1

Letes de la mare de neu del Bruc, que s' genera en
 la marxa del Bruc, sufragana de sant Llorenç de
 Munt, parroquia de l' Bruc, Bisbat de Vic.

Verge del Bruc
 de l' Bruc estel,
 fieu'nhi ploure
 aquies del cel.

Sota una branca
 d' un Bruc ombriu,
 rotora blanca,
 feron lo nu.

Tan alt niagu
 per veure l' pla,
 pla que rosaren
 se florira.

Quan se moria
 l' arbre envellit,
 per vos, Maria,
 ha reverdit.

Si l' vent l' apoba,
 nom de vostre,
 com arpa dobla
 blanca remot.

Ordre de l' Bruc 1789

Desde Cabrera
 fins a Bruc
 rosa mes vera
 no hi ha florit.

Rosa blanca,
 blanch, gessum,
 feu d' veixa plana
 v'otre jardí.

Les cigallades
 y l' grossinyol
 no fan valades
 al som l' sol.

Les pastoretas
 no portan rams,
 rams de florer
 d' aquies camps.

Noys y doncelles,
 pediculi flors,
 portau-li ab elles
 los vostres cors.

En aixà plana
 tot hom veu dir,
 di Sabirana,
 que 'ns benix.

Boneiu serra
 poble y conyon,
 y aqueixa terra
 plena de neu;

M' aixes mapies
 horis catalans
 de setdes,
 d' heies y sants.

Estau, Maria,
 vora l' camí,
 per ser la guia
 del pelagri.

Ab el quiuino,
 Estel del Bruc,
 y d' Jesús d' amor
 que es v'otre fruit.

Jaume Verdagué 1877

X. Ora pro nobis sancta viri genitrix. *Et ut d'ni efficiamus proinde salutem Christi.*
 Oremus: Incede nos, famulos tuos, quascumque nomine d'ni rogauerim miserere corporis san-
 ctate gaudentis et genitricis beatae Mariae semper Virginitatis intercessione a peccatis liberati
 Mariae, et aeterna perfruamur carita. Per Christum filium nativum, amen.